

mig Thingets Overbærelse, hvis der for denne Gang skulde indløbe noget. Saadant. Jeg vil da tage mig den Frihed med Thingets Tilladelse at oplæse Udvalgets Betænkning, som ikke er meget lang, der lyder saaledes:

„Da det er første Gang, Meddelelsen af dansk Indfødsret ved Lov, efter Grundlovens § 54, skal finde Sted, og da Indenrigs=Ministeriet i Forslags=Grundene har yttret sig noget tvivlsomt om de forhen gjældende Regler for Indfødsrettens Meddelelse, som findes i Forordningen af 15de Jan. 1776, saa finder Udvalget det passende først at yttre sit Skjøn om Sagen i sig selv.

Indfødsretten er da vistnok ikke blot, som Forordningen af 1776 indskærper, grundet paa det Billigheds=Kraav, at „Landets Børn skal nyde Landets Brød“, men udspringer nødvendig af Folkets Eiendoms=Ret og Arve=Ret til sit Fæderneland, som Det vel kan have gyldig Grund til at skænke enkelte Udlandinger Deel i, men bør aldrig gjøre det uden med Hensyn paa sit eget Larv og det almindelige Bedste. Udvalget maa derfor vel være aldeles enigt med Indenrigs=Ministeriet om, at det ved Indfødsrettens Meddelelse hos os maa komme i væsentlig Betragtning, om de Paagjældende ved Herkomst og Slægtskab eller paa andre Maader kan ansees for knyttede til Folket; men derimod kan Udvalget ikke antage, at Regjeringen og Rigsdagen maa formodes at ville lægge særdeles Vægt paa de for Indfødsrettens Meddelelse hidtil gjældende Bestemmelser. Det synes saaledes Udvalget i sig selv lidet hensigtsmæssigt, med Forordningen af 1776 at skjelne skarpt mellem Militære og Civile, og ved de Første egentlig kun at lade udylft Lapperhed komme i Betragtning, eller med Hensyn paa en vis Eiendom og Pengesum, at give Udlandinger Kraav paa dansk Indfødsret; men desuden er saavel Embedsmændenes Stilling til Folket, som Folkets Stilling til Regjeringen og Lovgivningen nu saa væsentlig forandrede, at der maa tages ganske andre Hensyn ved Meddelelsen af den danske Indfødsret, som efter Grundlovens §§ 22, 35, 36, 39 og 40 aabner Afgang baade til Embeder og alle politiske Rettigheder.

Ligesom derfor Ministeriet selv har bemærket, at de ældre Bestemmelser om Indfødsretten hverken kan binde Regjeringen eller Rigsdagen, hvem Spørgsmaalet efter Grundlovens § 54 i hvert enkelt Tilfælde foreligger til fri Afgjørelse, saaledes forudsætter ogsaa Udvalget, at de ældre Bestemmelser, som saadanne, ingen særdeles Vægt kan tillægges under de aldeles forandrede Omstændigheder.

Det nu Udvalget henstiller til Regjeringens og Rigsdagens modne Overlæg, om det maatte være hensigtsmæssigt udtrykkelig at ophæve Forordningen af 15de Januar 1776, med Alt hvad dertil hører, og deristeden at give nye grundlovmæssige Bestemmelser saavel om Indfødsrettens hele borgerlige Betydning, som om de almindelige Vilkaar for Afgang dertil, saa forudsætter Udvalget trostigt, at det danske Folkething nu og altid vil lægge særdeles Vægt paa, om de Paagjældende kan tale og forstaae det danske Folks Modersmaal, og kan antages ved Herkomst og Slægtskab eller paa anden Maade at være fast knyttede til Folket og til falles Bedste!

Med disse Grundsætninger for Dje, har Udvalget ej havt mindste Betænkelse ved at anbefale Thinget de under Nr. 1—7 anførte Personer til Meddelelse af den danske Indfødsret, da de 6 første af dem, ved, som Frivillige, at vove Liv og Blod for Danmarks Ret og Ære, har kjærlig og klærlig knyttet sig til det danske Folk og Rige, og den 7de har lige fra Barndommen havt sit Hjem midt iblandt os og først ved at see sit Navn udslettet paa Valglisten opdaget, at han ei ansaaes for dansk. Hertil kommer, at 6 af de 7, som Svenskere og Nordmænd, er ved Blodets Baand saa tæt knyttede til os, at de neppe nok kan kaldes fremmede, da Grændserne mellem dem og os er langt mindre folkelige end borgerlige og politiske. Den under Nr. 5 Anførte (Robert Laing) er vel, som Engellænder, kun længere ude beslagtet med det danske Folk, men ved de sjeldne Opoffrelser, han har gjort for at kunne indtræde i Rækken af Danmarks Forsvarere, og ved sin udmærkede Deeltagelse i vor Kamp for Modersmaal og Fæderneland, har han, efter Udvalgets Skjøn, aabenbar fortjent,